

17 Ιουνίου 2022

Ἡ φοβερή διαδικασία τῆς ἐκτέλεσης καί ἡ εἰρηνική ἀντιμετώπισή της ἀπό τόν Ἀντώνιο - Μητροπολίτου Ναυπάκτου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Σέ προηγούμενες ἀναρτήσεις ἀναφέρθηκα στό θέμα τῆς θανα-τικῆς ποινῆς τοῦ Ἀντωνίου καί ζήτησα νά γίνη προσευχή γιά τόν Ἀντώνιο, γιά νά ἀντιμετωπίση μέ εἰρήνη τό γεγονός τῆς ἐκτέλεσής του. Ἦδη ἡ ἐκτέλεσή του ἔγινε τήν 8 Ἰουνίου ὡρα Ἑλλάδος 8.16´ στήν Ἀριζόνα.

Γνωστή ή ιστορία του Frank Atwood, που καταδικάστηκε σε θάνατο για φόνο που ο ίδιος υποστήριζε μέχρι τελευταία στιγμή ότι δεν διέπραξε, ο οποίος στην φυλακή ύψιστης ασφαλείας βαπτίσθηκε ορθόδοξος με το όνομα Αντώνιος, του προστάτη της Ήρας Μονής Αγίου Αντωνίου Αριζόνας και λίγο πριν την εκτέλεσή του έκαρη μοναχός με το όνομα Έφραϊμ, του κτήτορα της Ήρας Μονής Αρχιμ. Έφραϊμ Άγιορείτη και Άριζονίτη.

Ο Frank κλεισμένος μέσα στην φυλακή ύψιστης ασφαλείας, πλήρως απομονωμένος για 38 χρόνια, θά έπρεπε να τρελλαθῆ ή να αναγεννηθῆ πνευματικά, δηλαδή ή να πάη στην Κόλαση ή να πάη στον Παράδεισο. Σε αυτόν έγινε το δεύτερο, γιατί έκανε έναν μεγάλο θεολογικό αγώνα μέσα στην φυλακή, με την βοήθεια κυρίως πρώτα μιᾶς γυναίκας, της Ραχήλ-Σάρρας που αργότερα τον παντρεύτηκε και έγινε και αυτή ορθόδοξη, και του Ήγουμένου της Ήρας Μονής Αγίου Αντωνίου Αριζόνας π. Παϊσίου.

Ο δημοσιογράφος Jimmy Jenkins της Έφημερίδας «Arizona Republic» δημοσίευσε στην Έφημερίδα ένα κείμενο και κατέγραψε την εμπειρία του από την εκτέλεση, γιατί ήταν παρών σε όλη την διαδικασία της. Ο τίτλος του άρθρου είναι: «Πίσω από την μαύρη κουρτίνα: Ο δημοσιογράφος της Republic περιγράφει την “σουρεαλιστική” εκτέ-λε-ση του Frank Atwood».

Στό άρθρο αυτό φαίνεται το τραγικό της εκτέλεσης στον 21ο αιώνα, αλλά και το μεγαλείο της αντιμετώπισης από τον Αντώνιο-π. Έφραϊμ, παρόμοιο με τους μάρτυρες της Έκκλησίας. Ο ίδιος κατηύθυνε τους έπιτετραμένους για το ποῦ να βάλουν την ένδοφλέβια ένεση, ήταν ήρεμος, ασφαλῶς προσευχόμενος, ὅπως του

εἶχα ὑποδείξει στό τε-λευταῖο γράμμα πού τοῦ ἔστειλα, καί ὅταν τοῦ ζήτησαν νά πῆ τόν τελευταῖο λόγο του, ἐκτός ἀπό τίς εὐχαριστίες σέ ὅσους τόν βοήθησαν εἶπε: «Περισσότερο ἀπό ὅλους (εὐχαριστῶ) τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού μέσα ἀπό μιᾶ ἄδικη δικαστική διαδικασία μέ ὁδήγησε στήν σωτηρία μου. Προσεύχομαι ὁ Κύριος νά μᾶς ἐλεήσῃ ὅλους καί ἐμένα».

Ἐπειδή πολλοί ἄνθρωποι ἔδειξαν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιά τήν ἐκτέλεση τοῦ Ἄντωνιου-π. Ἐφραίμ καί προσευχήθηκαν ἐκείνη τήν ὥρα, θά ἀναδημοσιεύσω σέ μετάφραση τό κείμενο τοῦ δημοσιογράφου, ὥστε ἀφ' ἑνός μὲν νά προσευχηθοῦμε γιά τόν Ἄντωνιο-π. Ἐφραίμ, ἀφ' ἑτέρου δέ νά τόν μιμηθοῦμε στόν τρόπο ἀντιμετωπίσεως τῆς ὥρας τοῦ θανάτου.

* * *

«Πίσω ἀπό τήν μαύρη κουρτίνα: Ὁ δημοσιογράφος τῆς Republic περιγράφει τήν 'σουρεαλιστική' ἐκτέλεση τοῦ Frank Atwood»

Ἔχω δῆ τήν ζωή. Καί ἔχω δῆ τόν θάνατο. Ἀλλά δέν μποροῦσε τίποτε νά μέ προετοιμάσῃ γιά τό σουρεαλιστικό θέαμα πού εἶδα κατά τήν ἐκτέλεση τοῦ Frank Atwood. Μερικοί μοῦ εἶπαν ὅτι θά μποροῦσα νά πάθω σόκ, ἀλλά, ὅταν εἶδα τήν πολιτεία τῆς Ἀριζόνα νά θανατώνῃ τόν Frank Atwood γιά τήν ἀπαγωγή καί φόνο τοῦ ὀκτάχρονου κοριτσιοῦ Vicki Lynne Hoskinson, δέν μέ ζάλισε μόνο - μέ ἄλλαξε βασικά ὡς πρόσωπο.

Μιά μεγάλη ὁμάδα ἀνθρώπων μαζεύτηκαν ἔξω ἀπό τήν φυλακή τῆς πολιτείας στήν Florence γιά νά περάσουν ἀπό κάποιο ἔλεγχο ἀσφάλειας νωρίς τό πρωί τῆς Τετάρτης, πολλές ὥρες πρὶν ἀπό τήν προγραμματισμένη ἐκτέλεση. Ἔμοιαζε κάπως μέ τό ἀεροδρόμιο: νά δώσετε ὄνομα καί ταυτότητα, νά βγάλετε ζῶνες καί νά βάλετε ρολόγια σέ μιᾶ πλαστική λεκάνη. Νά πᾶτε μέσα ἀπό ἕνα δυσλειτουργικό ἀνιχνευτή μετάλλων, νά περάσετε ἀπό ἀκόμα ἕνα ἔλεγχο καί νά προχωρήτε.

Χωριστήκαμε σέ ὁμάδες. Ἀρνήθηκαν καί πάλιν μία αἴτηση τῆς Arizona Republic νά εἶμαι μάρτυρας τῶν M.M.E. στήν ἐκτέλεση, καί γι' αὐτό τόν λόγο ζήτησα ἀπό τόν δικηγόρο τοῦ Atwood, ἂν θά δεχόταν νά μέ βάλῃ στήν λίστα ὡς ἕνα ἀπό τούς μάρτυρές του. Συμφώνησε, καί ἐπομένως ἤμουν μέ τούς ὑπόλοιπους μάρτυρες τοῦ Atwood ὅλη τήν ἡμέρα. Ὅμως, ἐξαιτίας τοῦ ὅτι δέν ἤμουν ἕνας ἐπίσημος μάρτυρας τῶν M.M.E., δέν μοῦ ἐπιτρεπόταν νά φέρω μολύβι ἢ χαρτί. Ἐν τούτοις, οἱ λεπτομέρειες τῆς ἡμέρας μένουν σαφῶς καί ἔντονα ἐντυπωμένες στόν νοῦ μου.

«Δέν ἦταν σωματική σχέση, ἀλλή μιᾶ βαθιά πνευματική σχέση», εἶπε ἡ γυναίκα τοῦ Frank Atwood

Ἡ γυναίκα του, ἡ Rachel, ἦταν ἐκεῖ μέ ἕνα μαῦρο φόρεμα, καί τά κόκκινα μαλλιά

της έπεφταν στό πρόσωπό της μαζί μέ συνεχή δάκρυα. Ήταν παρόντες καί δύο πνευματικοί μέ τά μακριά μαῦρα ράσα τους, οί όποιοι γνώριζαν τόν Atwood γιά πολλά χρόνια. Ήταν παρόντες καί δύο μέλη τῆς έκκλησίας του καί μερικοί από τούς δικηγόρους του.

Ύπάλληλοι τῆς φυλακῆς φύλαγαν τούς μάρτυρες τοῦ Atwood ξεχωριστά από τούς άλλους μάρτυρες, καί μᾶς όδήγησαν σέ μιά απέριττη αίθουσα έπισκέψεων στήν Κεντρική Μονάδα τῆς Φυλακῆς τῆς Florence όπου περιμέναμε σχεδόν μία ώρα.

Ένῳ περιμέναμε, ὑπάλληλοι τῆς φυλακῆς έφεραν μέσα μιά παγοθήκη γεμάτη μπουκάλια έμφιαλωμένο νερό, μαζί μέ μερικές καρέκλες, καί τίς βάλαμε γύρω από τήν Rachel καί τήν άκούγαμε νά μιλάει γιά τίς τρεῖς καί περισσότερες δεκαετίες πού γνώριζε τόν Atwood.

Ή Rachel έπισκεπτόταν τόν άνδρα της στήν φυλακή γιά 35 χρόνια. Ήταν οί δύο τους 30 χρόνια παντρεμένοι. Εῖπε ότι ἦρθε σέ έπαφή μαζί του άφού παρακολούθησε τήν δίκη του καί άρχισαν νά ανταλλάσσουν γράμματα.

Εῖπε ότι γιά χρόνια δακτυλογραφοῦσε τήν χειρόγραφη άλληλογραφία του, καί έγινε ένα συγγραφικό έργο πού κατέληξε νά εῖναι καί μιά διατριβή του καί μερικά αὐτοεκδοθέντα βιβλία.

Εῖπε ότι έμαθε γιά τήν έλληνική όρθόδοξη πίστη μέσα από τά γράμματά του, καί τελικά έγινε καί αὐτή όρθόδοξη. «Δέν ἦταν σωματική σχέση, άλλη μιά βαθιά πνευματική σχέση», εῖπε.

Μέλη τῆς έκκλησίας τοῦ Atwood μιλοῦσαν γιά τό ότι φαίνεται ότι τά M.M.E. στή Έλλάδα καί άλλοῦ στόν κόσμο ενδιαφέρονται περισσότερο γιά τήν ὑπόθεσή του από τά M.M.E. στίς Η.Π.Α.

Εῖπαν ότι έκατοντάδες μέλη τῆς έκκλησίας τους ἦταν μέσα στόν ναό τους καί προσευχόνταν γι' αὐτόν, μαζί μέ πολλούς παντοῦ στήν χώρα καί στόν κόσμο.

Εἴσοδος στόν θάλαμο έκτέλεσης

Όταν ἦρθε ἡ ώρα γιά νά φύγουμε από τήν αίθουσα έπισκέψεων καί νά πᾶμε στόν θάλαμο τῆς έκτέλεσης, κάναμε σειρά στήν πόρτα. Οί ὑπάλληλοι τῆς φυλακῆς προσπάθησαν νά έμποδίσουν τούς δικηγόρους τοῦ Atwood νά πάρουν μολύβια καί χαρτί. Αὐτοί άρνήθηκαν, λέγοντας ότι ἦταν ανάγκη γιά νά κρατήσουν σημειώσεις σχετικά μέ τήν χρονομέτρηση τῆς έκτέλεσης, καί τελικά έπιτρεπόταν νά τά φέρουν, όταν ο χειραγωγός μας επικοινωνήσε μέ κάποιο άλλο, πού έδωσε τήν έγκριση. Άν καί τά δημοσιευμένα πρωτόκολλα έκτελέσεων σημειώνουν

συγκεκριμένα ότι επιτρέπεται στους μάρτυρες των M.M.E. να έχουν χαρτί και μολύβια, δεν γράφουν συγκεκριμένα αν επιτρέπεται σε άλλους να τα έχουν.

Περπατήσαμε για 10 λεπτά για να φτάσουμε στον θάλαμο της εκτέλεσης. Συνοδευμένη από υπαλλήλους της φυλακής δεξιά και αριστερά, η ομάδα μας πήρε τον δρόμο μέσα από την πρόσφατα παροπλισμένη φυλακή της Florence. Ήταν πάνω από 100oF (38oC) και ο ήλιος της Αριζόνα μας έψηνε. Περάσαμε μέσα από άδειους πύργους φρουράς, κενές ιατρικές μονάδες και κενές αποθήκες που κάποτε ήταν έντελως γεμάτες με κρατούμενους.

Τό μόνο που άκουγόταν ήταν τα βήματά μας και οι λυγμοί της Rachel. Περάσαμε από μια σοβαρή ομάδα saguaro κάκτων που στέκονταν σαν φρουροί στην μέση της αυλής της φυλακής.

Όταν φτάσαμε στην οικιστική μονάδα 9, μέσα στην οποία ήταν ο θάλαμος εκτέλεσης, ένας υπάλληλος της φυλακής άνοιξε την πόρτα και μας όδηγησε στην αίθουσα παρατήρησης.

Πήγαμε μέχρι τον πιο μακρινό τοίχο και ανέβηκα σε μια εξέδρα και κάθισα σε μια θέση που μπορούσα να δω τον θάλαμο εκτέλεσης μέσα από το τζάμι. Έπειτα ήρθαν τρεις μάρτυρες των M.M.E., και μετά μάρτυρες για την κατηγορία, υπάλληλοι έπιβολής του νόμου και η οικογένεια του θύματος, συμπεριλαμβανομένης της μητέρας της Vicki Lynne, της Debbie Carlson.

Μας είπαν πολλές φορές να μην μιλάμε ή να μην κάνουμε φασαρία. Από την θέση μου δεν μπορούσα να δω την οικογένεια του θύματος ή τις αντιδράσεις τους.

Περικυκλωμένος από εργαλεία του θανάτου

Ύπηρχαν τρεις οθόνες πάνω από το παράθυρο στον θάλαμο, τό οποίο ήταν σκεπασμένο με μια κλειστή κουρτίνα. Δύο από τις οθόνες έδειχναν την ίδια όψη πάνω από τό φορείο. Η τρίτη οθόνη έδειχνε τις φιάλες με τό φάρμακο για την εκτέλεση, και τά εργαλεία για να τά βάλουν στους σωληνες, που θά συνδέονταν με τό σωμα του Atwood.

Δέν είδαμε τον Atwood να μπή στον θάλαμο της εκτέλεσης, αν και απαιτείται από μια απόφαση ομοσπονδιακού δικαστηρίου. Άνοιξε η κουρτίνα καθώς η ομάδα της εκτέλεσης σήκωσε τό αδύνατο σωμα του, πιθανώς από αναπηρικό καροτσάκι, και τό έβαλε στό φορείο.

Άνοιξαν την μαύρη κουρτίνα στον θάλαμο της εκτέλεσης και αποκαλύφτηκε μια πλαϊνή όψη του Atwood καθώς ξάπλωνε στό φορείο. Γύρω του ήταν τέσσερα μέλη

τῆς ομάδας τῆς ἐκτέλεσης πού φοροῦσαν μαῦρα πουκάμισα, μαῦρα καπέλα, μαῦρα γάντια, μαῦρες μάσκες πού ἔκρυβαν τά πρόσωπά τους καί μαῦρα γυαλιά ἡλίου.

Κοιτάζαμε στίς ὀθόνες καθώς ἡ ομάδα ἐκτέλεσης τόν ἔδεσαν. Ἔβαλαν ἕνα μαξιλάρι κάτω ἀπό τό κεφάλι του γιά νά τόν βοηθήση νά ὑπομένῃ τόν πόνο ἀπό ἕνα χρόνια πρόβλημα στήν σπονδυλική του στύλη. Ἦταν δεμένος σέ μερικά σημεῖα, μέ τά χέρια του ἐκατέρωθεν τοῦ φορείου.

Ὁ Atwood φοροῦσε ἕνα σκοῦφο μέ ἕνα κόκκινο σταυρό. Καθώς τά μέλη τῆς ομάδας ἐκτέλεσης ἀνοιξαν τήν πορτοκαλί φόρμα του γιά νά βάλουν ἕνα καρδιομόνιτρο στό σῶμα του, εἶδαμε ἕνα μαῦρο σταυρό νά κρέμεται ἀπό τόν λαιμό του.

Προετοιμάστηκα, διανοητικά, γι' αὐτό πού ἐπρόκειτο νά δῶ, καί στηρίχθηκα σωματικά σέ ἕνα κρύο σιδηρένιο τοῖχο δίπλα μου, πού κατάλαβα ὅτι ἦταν ὁ πρόσφατα ἀνακαινισμένος θάλαμος ἀερίων. Κυριολεκτικά ἤμουν περικυκλωμένος ἀπό ἐργαλεῖα τοῦ θανάτου.

Ὁ φυλακισμένος λέει στούς δῆμιους ποῦ νά βάλουν τήν βελόνα γιά τήν ἐνδοφλέβια ἔνεση

Ὅπως ὁ Clarence Dixon, ἐξαιτίας τοῦ πότε ἔγινε τό ἔγκλημα, ὁ Atwood μποροῦσε νά ἐπιλέξῃ νά πεθάνῃ ἢ μέ ἀέρα ἢ μέ θανατοφόρα ἔνεση. Ὁ Atwood ζήτησε νά θανατωθῇ μέ ἀέριο ἄζωτο, ἀλλά τά πρωτόκολλα τοῦ Τμήματος Διορθώσεων τῆς Ἀριζόνα ἀπαιτοῦν κυάνιο. Ἀποφάσισαν ὅτι ἡ ἐπιλογή του, δέν ἴσχυε νόμιμα, καί γι' αὐτό χρησιμοποιήθηκε ἡ προεπιλεγμένη μέθοδος τῆς πολιτείας, πού εἶναι ἡ θανατηφόρα ἔνεση.

Δύο ἄνδρες μέ μπλέ ἰατρικές ρόμπες καί δίχτυα γιά τά μαλλιά τους μπῆκαν στόν θάλαμο, σπρώχνοντας ἕνα ἀποδιοργανωμένο καρότσι γεμάτο ἰατρικές προμήθειες πού ἦταν ἀπαραίτητες γιά νά εἰσάγουν τίς ἐνδοφλέβιες ἐνέσεις στό σῶμα τοῦ Atwood.

Ἡ διαδικασία γιά νά βάλουν τήν ἐνδοφλέβια ἔνεση στόν Dixon, ὁ πῖό πρόσφατος πού ἐκτελέστηκε στήν Ἀριζόνα, χρειάστηκε 40 λεπτά, καί στό τέλος ἔπρεπε τά μέλη τῆς ομάδας νά κόψουν τήν μηριαία φλέβα του. Αὐτή τήν φορά, ἄρχισαν μέ τό ἀριστερό χέρι τοῦ Atwood, σκουπίζοντας τό δέριμα του καί προσπαθώντας νά βροῦν μιά φλέβα.

Μετά από λίγα λεπτά και μερικές προσπάθειες, τὰ μέλη τῆς ομάδας ἐκτέλεσης ἔβαλαν τόν ἐνδοφλέβιο καθετήρα στό ἀριστερό χέρι τοῦ Atwood. Τότε πήραν τό καρότσι στήν ἄλλη πλευρά του καί τοῦ εἶπαν ὅτι θά βάλουν ἕνα ἐνδοφλέβιο καθετήρα στήν μηριαία φλέβα του.

«Γιατί;» ρώτησε ὁ Atwood. «Παίρνουν αἷμα ἀπό τό δεξί μου χέρι πάντοτε χωρίς πρόβλημα» εἶπε στήν ομάδα.

Ὁ Atwood φαινόταν νά κάνη μορφασμούς καί νά πονάη γιατί ἦταν ἀρκετή ὥρα δεμένος πάνω στό φορεῖο, καί δέν ἤθελε ἡ διαδικασία νά συνεχίση περισσότερο.

Ἡ ομάδα ἐκτέλεσης δέν εἶπε γιατί ἤθελαν νά βάλουν δεύτερη γραμμὴ μέσα στήν μηριαία φλέβα του στήν βουβωνική χώρα, ἀλλά εἶπαν στόν Atwood ὅτι θά προσπαθοῦσαν νά τὴν βάλουν στό δεξί του χέρι – ὅπως πρότεινε αὐτός.

«Θεέ μου», σκέφτηκα μόνος μου, «τὰ μέλη τῆς ομάδας ἐκτέλεσης παίρνουν ὁδηγίες ἀπό τόν ἄνθρωπο πού προσπαθοῦν νά τόν ἐκτελέσουν».

Ὁ Atwood, ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποστηρίξει συνεχῶς ὅτι εἶναι ἀθῶος, μιλοῦσε ἀπαλά στά μέλη τῆς ομάδας ἐκτέλεσης. Φαινόταν κάπως ἀνυπόμονος, ἀλλά συνέχιζε νά προσφέρη ὁδηγίες στους ἀνθρώπους πού δούλευαν νά τόν θανατώσουν.

Ἡ ομάδα ἐκτέλεσης προσπάθησε ἀρκετές φορές νά βάλῃ τὴν βελόνα γιά τὴν ἐνδοφλέβια ἔνεση στό δεξί του χέρι καί δέν μπορούσε. Ἕνα μέλος τῆς ομάδας ἐκτέλεσης κουνούσε τό κεφάλι του μέ ἀγανάκτηση καί εἶπε: «Δέν καταλαβαίνω». Εἶπε ὁ Atwood: «Ποτέ δέν εἶχαν ἐκεῖνο τό πρόβλημα πρὶν».

Ἡ ομάδα ἐκτέλεσης πρότεινε πάλιν νά βάλῃ τόν δεύτερο καθετήρα στήν μηριαία φλέβα του στήν βουβωνική χώρα. «Μπορούσατε νά δοκιμάσετε στό χέρι;» πρότεινε ὁ Atwood, κάνοντας νεῦμα μέ τό κεφάλι του πρὸς τό δεξί του χέρι, πού ἦταν δεμένο, καί κινώντας τὰ δάκτυλά του. «Καί ἐκεῖ μπορούσαν πρὶν νά μποῦν».

Τὰ μέλη τῆς ομάδας ἐκτέλεσης κοίταξαν πάλιν ὁ ἕνας τόν ἄλλο, καί εἶπαν: «Μάλιστα, θά τό προσπαθήσουμε.»

Τά πρωτόκολλα του Τμήματος Διορθώσεων της Άριζόνα απαιτούν ότι μερικά μέλη της ομάδας εκτέλεσης πρέπει να έχουν κάποιο είδος εμπειρίας, άδειας ή ιατρικής κατάρτισης. Υποτίθεται ότι θα έξασκήσουν την διαδικασία τουλάχιστον μία φορά πριν από την εκτέλεση. Δεν είναι γνωστό αν αυτοί οι δύο άνδρες είχαν καμμία επίσημη κατάρτιση, αλλά ξμεινα εκπληκτος μέ την έτοιμότητα τους να αλλάξουν τό σχέδιο πού, κάθως φαίνεται, είχαν έξασκήσει για να δεχτούν τις προτάσεις του Atwood.

Θυμήθηκα τόν πρώην δήμιον του Τμήματος Διορθώσεων της Άριζόνα, Jim Klein, πού μου είπε ότι χρησιμοποιούσαν ένα τεχνικό χέρι για να έξασκηθούν πριν από τις θανατοφόρες ένέσεις, και τελικά έβαλαν ένδοφλεβίους καθετήρες ό ένας στον άλλο.

Είπε ό Klein ότι είπαν στά μέλη της ομάδας ότι τό ιατρικό προσωπικό της φυλακής δεν συμμετείχε σέ εκτελέσεις γιατί είχαν δώσει τόν όρκο του Ίπποκράτη. Γι' αυτό, άφησαν τό περίπλοκο έργο των εκτελέσεων σέ μία ομάδα των υπαλλήλων της φυλακής, πού συνήθως δεν είχαν καμμία απόλυτως ιατρική εμπειρία.

Ή πρόταση του Atwood να βρούν μία φλέβα στό δεξί χέρι είχε έπιτυχία. Μπορούσαν να βάλουν την δεύτερη βελόνα για την ένδοφλέβια ένεση και να τοποθετήσουν τόν καθετήρα. Ασφάλισαν όλα μέ ταινία, σύνδεσαν τούς σωλήνες πού συνδέονταν μέ τά φάρμακα και έφυγαν από τό δωμάτιο. Υπολογίζω ότι ή διαδικασία χρειάστηκε 30 λεπτά.

«Προσεύχομαι ό Κύριος να μάς έλέηση όλους»

Σέ αυτή την στιγμή έπιτρεπόταν ό έλληνορθόδοξος πνευματικός του Atwood ό π. Παΐσιος να μπή στον θάλαμο της εκτέλεσης. Ή παρουσία του Παΐσιου, μία καινοτομία για εκτελέσεις στην Άριζόνα, ήταν τό άποτέλεσμα μιās συμφωνίας μεταξύ του Atwood και της πολιτείας. Μέχρι τώρα τά πρωτόκολλα επέτρεπαν σέ ένα πνευματικό σύμβουλο να είναι σέ ένα άλλο δωμάτιο. Όμως οι δικηγόροι του Atwood είπαν ότι αυτό παραβίαζε τά συνταγματικά του δικαιώματα και ζήτησαν να βρίσκεται ό Παΐσιος στον θάλαμο κατά την διάρκεια της εκτέλεσης.

Όπως ό Atwood, ό Παΐσιος φορούσε ένα μαύρο σκούφο και είχε μία μακριά γκριζόλευκη γενειάδα. Έβαλε τό έπιτραχήλιον πάνω στό κεφάλι του Atwood και τό κρατούσε στην θέση του μέ τό χέρι του. Ό Παΐσιος έσκυψε κοντά στό πρόσωπο του Atwood και του μιλούσε πολύ σιγά. Ό Atwood χαμογελοΰσε και κούνησε τό κεφάλι του και φαινόταν παρηγορημένος από την παρουσία του Παΐσιου.

Ένας υπάλληλος του Τμήματος Διορθώσεων μπήκε στον θάλαμο και διάβασε τό

ένταλμα εκτέλεσης, και ρώτησε τον Atwood αν είχε κάποια τελευταία λέξη.

Ο Atwood, έχοντας πλήρη συνείδηση, κοίταξε στο άκροατήριο με ειρηνικό πρόσωπο.

Ο Atwood ευχαρίστησε την γυναίκα του, την Rachel, την ομάδα των δικηγόρων του και τους πνευματικούς του οδηγούς, οι οποίοι είπε ότι τον είχαν οδηγήσει «έδω στο χεῖλος του Παραδείσου.»

«Σας ευχαριστώ, πολύτιμέ μου Πατέρα που ήρθατε σήμερα και που με ποιμάνατε μέσα στην πίστη» είπε ο Atwood. «Θέλω να ευχαριστήσω την όμορφη γυναίκα μου που με έχει αγαπήσει με όλο τό είναι της. Θέλω να ευχαριστήσω τους φίλους μου και την νομική μου ομάδα και, περισσότερο από όλους, τον Ίησοῦ Χριστό, που μέσα από μια άδικη δικαστική διαδικασία με οδήγησε στην σωτηρία μου. Προσεύχομαι ο Κύριος να μās ἐλεήσει όλους και ἐμένα».

Ο υπάλληλος του Τμήματος Διορθώσεων ἔφυγε από τον θάλαμο, και είδαμε σε μία από τις θόκες ότι ένα μέλος της ομάδας εκτέλεσης ἄρχισε να βάζει μία σύριγγα με pentobarbital στους σωλήνες που ήταν στο σώμα του Atwood.

Σχεδόν αμέσως ο Atwood ἔστρεψε τό κεφάλι του προς τό άκροατήριο, ἔκλεισε τά μάτια του και ἄρχισε να ἔκπνέει δυνατά, ροχαλίζοντας και ρουθουνίζοντας.

Ἡ αναπνοή του ἔγινε πιό ρηχή, και μετά δέν άκουγόταν καθόλου.

Ο Παίσιος κρατοῦσε τό χέρι του πάνω στο κεφάλι του Atwood ὅλη την ὥρα. Φαινόταν ότι σε μία στιγμή κουνούσε τό κεφάλι του με λύπη, κοιτάζοντας τά φάρμακα που χύνονταν στο σώμα του Atwood, και μετά απέστρεψε τό βλέμμα του.

Ένας υπάλληλος του Τμήματος Διορθώσεων ξαναμπήκε στον θάλαμο μετά από λίγα λεπτά και είπε: «Ο κρατούμενος είναι ναρκωμένος.» Πέρασε λίγη ὥρα, και ο Atwood ήταν έντελῶς ακίνητος. Ξαναμπήκε ο υπάλληλος του Τμήματος Διορθώσεων στον θάλαμο και είπε: «Ἡ εκτέλεση τελείωσε».

Καθώς ἄρχισε ἡ μαύρη κουρτίνα να κλείνει, οι δύο ἡλικιωμένοι ἄνδρες με θρησκευτικά ἐνδύματα - ο ένας ζωντανός, ο ἄλλος νεκρός - πλαισιώθηκαν από τον λευκό φόντο του θαλάμου εκτέλεσης, και σιγά-σιγά ἔξαφανίζονταν.

Οι μάρτυρες συνοδεύονταν σε ομάδες από την αίθουσα, σε αντίθετη σειρά από πρίν, και ἐπομένως οι μάρτυρες του Atwood ἔμειναν πιό πολλή ὥρα να σκεφτοῦν αυτό που μόλις είχαν δῆ.

Μερικοί έκλαιγαν. Άλλοι έδειχναν νά είναι σέ κατάσταση σόκ.

«Ή αγάπη τής ζωής μου έχει πεθάνει» είπε ή Rachel Atwood, καί έπεσε στήν άγκαλιά ένός δικηγόρου.

Ό πραγματικός χαρακτήρας τής θανατικής ποινής

Καθώς γυρίσαμε στό φώς του ήλιου καί περάσαμε μέσα από τήν αύλή τής φυλακής, προσπάθησα νά έπεξεργαστώ αυτό πού είχε συμβή.

Τά πρωτόκολλα του Τμήματος Διορθώσεων έξασφαλίζουν ότι λίγοι άνθρωποι θά δοϋν μιά έκτέλεση, καί δέν γίνεται γνωστή δημοσίως αυτή ή πιό σοβαρή καί τελική πράξη τής δικαιοσύνης. Ή θανατική ποινή παρουσιάζεται ως μιά καθαρή, άποστειρωμένη διοικητική διαδικασία πού γίνεται χωρίς λάθη καί σύμφωνα μέ τήν τυπική διάταξη του νόμου. Τώρα ξέρω τί προσπαθοϋσαν νά κρύψουν.

Έχω κοιτάξει πίσω από τήν κουρτίνα τής θανατικής ποινής καί είδα τί σημαίνει στήν πραγματικότητα: ένas άδύνατος ήλικιωμένος άνδρας, πού σηκώνουν από ένα άναπηρικό καροτσάκι σέ ένα φορείο για μιά θανατοφόρα ένεση· νευρικά χέρια καί πρόσωπα πού ιδρώνουν ένω προσπαθοϋν νά βροϋν φλέβα· βελόνες τρυπώντας τό δέρμα· υγρά φάρμακα πού κατακλύζουν τήν ύπαρξη ένός ανθρώπου καί τόν πνίγουν.

Έχω γράψει αρκετά για τήν υπόθεση του Atwood. Έχω άκούσει τήν οικογένεια του θύματος μιλώντας για τόν πόνο καί τήν θλίψη πού προκάλεσαν ό φόνος τής Vicki Lynne καί τά έπόμενα δικαστήρια - άφησαν τραϋμα στίς γενεές τής οικογένειας καί στήν κοινότητα τής Tucson. Μίλησα για τήν διαδικασία μέ κάθε δικηγόρο πού γνώριζα καί ρώτησα για τήν διαδικασία πού έπρόκειτο νά μαρτυρήσω.

Άλλά δέν ήμουν έτοιμος νά δω τήν θανατική ποινή νά πραγματοποιηται μπροστά μου.

Ή πολιτεία τής Άριζόνα κάνει έκτελέσεις έκ μέρους όλων μας. Σκέφτηκα ότι κατάλαβα τό βάρος τής διαδικασίας, αλλά τώρα αισθάνομαι τήν πραγματικότητά της. Σήμερα σκοτώσαμε ένα άνδρα. Έγώ σκότωσα σήμερα ένα άνδρα. Καί θά ζήσω μέ αυτή τήν διαπίστωση για τό υπόλοιπο τής ζωής μου.

Πηγή: news.tv4e.gr